

"รัชชั้ย" ย้ำเหตุผลที่ต้องถอน ร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติมาพิจารณาใหม่

● นำเสนอเมื่อ 5 ก.ค. 2564

นายรัชชั้ย ศรสวรรณ ประธานชมรมพิทักษ์สิทธิผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา เปิดเผยว่า ตามที่นายอัมพร พินะสา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ออกมาแถลงข่าวโดยมีสาระสำคัญว่า “ขณะนี้กลุ่มบุคคลที่มีความเห็นต่างในเรื่องร่าง วาระสำคัญของร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ โดยเห็นว่าช่องทางที่ดีที่สุดในเรื่องนี้คือให้มีการพิจารณาในสภาผู้แทนราษฎรที่จะนำข้อคิดเห็นเข้าไปอภิปรายรัฐสภา ส่วนในเรื่องที่จะมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างอะไรหรือไม่ นั้น อยู่ที่กฎหมายลูก และท่านยังมีความเชื่อเป็นพื้นฐานว่า เขตพื้นที่ยังมีอยู่เหมือนเดิม ยังไม่ได้ยินใครที่จะไม่ให้มีเขตพื้นที่” นั้น เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว นายรัชชั้ย ศรสวรรณ เปิดเผยว่าจากการติดตามการทำงานของ ดร.อัมพร พินะสา นั้นพบว่าเป็นนักบริหารที่มีความมุ่งมั่นตั้งใจและสร้างคุณภาพให้กับการศึกษาขั้นพื้นฐานหลายประการ ความคิดเห็นใดๆของท่านจึงน่าจะเป็นไปโดยเจตนาบริสุทธิ์ ตนเศรพในความคิดเห็นของเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างไรก็ตามตนได้พิจารณาจากร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติฉบับดังกล่าวแล้วเห็นวาระ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ควรต้องถอนออกมาพิจารณาเสียใหม่ก่อน โดยอาศัยเหตุผลดังนี้

๑. ร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ..... นี้ เป็นร่างกฎหมายที่ไม่มีครูหรือผู้บริหารโรงเรียนมีส่วนร่วมในการร่างหรือนำเสนอข้อมูลแต่อย่างใด

๒. เจตนารมณ์ของร่างกฎหมายนี้ไม่ใช่เพียงไม่ให้มีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเท่านั้นแต่ยังอาจจะไม่มีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และไม่มีสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อีกด้วย ทั้งนี้พิเคราะห์จาก หมวดที่ ๕ มาตรา ๓๔ ของ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในปัจจุบันได้กำหนดโครงสร้างของกระทรวงศึกษาธิการไว้โดยให้มีสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ฯลฯ แต่ มาตรา ๓ ของ ร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติกำหนดให้ยกเลิก พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งยอมหมายถึงว่าหากร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาตินี้มีผลบังคับใช้ ก็จะเป็นการยกเลิกส่วนราชการระดับกรมทั้งหมด และในร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติฉบับดังกล่าวยังได้กำหนดไว้ในมาตรา ๙๖ ให้มีส่วราชการระดับกรมไว้เพียงกรมเดียวเท่านั้นคือสำนักงานคณะกรรมการนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

๓. มาตรา ๑๐๖ ของร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ บัญญัติไว้มีสาระสำคัญว่า

“ ให้การบริหารราชการในกระทรวงศึกษาธิการอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการและปลัดกระทรวงศึกษาธิการ” กรณีนี้ยอมเป็นเครื่องบ่งชี้ว่าไม่มีส่วนราชการระดับกรมอื่นอีก ไม่มี สพฐ ไม่มีอาชีวศึกษา

๔. มาตรา ๔ ของ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติมได้กำหนดนิยามศัพท์ของคำว่า “ผู้บริหารสถานศึกษา” ซึ่งหมายถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แต่ ในร่าง พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ... มิได้มีนิยามศัพท์คำว่า “ผู้บริหารการศึกษา” แต่อย่างใด ซึ่งยอมหมายถึงไม่มีผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อีกแล้ว

๕. มาตรา ๑๐๗ มาตรา ๑๐๘ และมาตรา ๑๐๙ ได้บัญญัติไว้ในทำนองเดียวกันว่า “ให้ผู้อำนวยการศึกษานิเทศก์ บุคลากรทางการศึกษาอื่น ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งต่อไป.....” แต่ร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ ไม่ได้กำหนดไว้เกี่ยวกับผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แต่อย่างใด จึงเชื่อได้ว่าจะไม่มีการโยกย้ายตำแหน่งนี้อีกต่อไป

จากข้อมูลข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเชื่อได้ว่าน่าจะมีการยุบเขตพื้นที่การศึกษาและส่วนราชการระดับกรมอื่นๆ

“การที่นายอัมพร พินะสา ยืนยันว่าไม่เคยได้ยินจากผู้มีอำนาจว่าจะยุบเขตพื้นที่การศึกษา นั้น ผมเชื่อว่าท่านไม่เคยได้ยินมาจริงๆ แต่ที่ท่านไม่ได้ยินมาก็คงเพราะผู้มีอำนาจมีเจตนาปิดไม่ให้ใครรับทราบเนื่องจากเกรงว่าจะแตกตื่นและเกิดแรงต้าน และหากร่าง พรบ การศึกษาฉบับนี้เข้าสู่กระบวนการพิจารณาของรัฐสภาแล้ว โอกาสแก้ไขเปลี่ยนแปลงคงเป็นไปได้ยาก เพราะเป็นร่างกฎหมายของรัฐบาล สาระสำคัญต่างๆเป็นความต้องการของรัฐบาล เสียงของรัฐบาลร่วมกับเสียงของวุฒิสมาชิกยอมทำให้กฎหมายนี้ผ่านการพิจารณาแน่นอน จึงเห็นควรให้ถอนร่างกฎหมายนี้ออกมาเสียก่อนแล้วพิจารณาใหม่โดยให้มีผู้แทนครูไปร่วมพิจารณาด้วย ” นายรัชชัยย์ กล่าวในที่สุด

ขอบคุณข้อมูลจาก นายรัชชัยย์ ศรสุวรรณ ประธานชมรมพิทักษ์สิทธิผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา